

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5833/2021
21.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Слађана Пантелић, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Ћаловић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 110/21 од 09.06.2021. године, у седници већа одржаној 21.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 110/21 од 09.06.2021. године, у ставовима другом и трећем изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 110/21 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке, одбачена је, као недозвољена, жалба тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду П4 1/20 од 04.11.2020. године, којим је констатовано да се сматра да је тужба тужиоца повучена и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 142.555,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П4 1/20 од 05.03.2021. године, којом је обавезана тужена да тужиоцу, на име дуга за писање рукописа биографије тужене за књигу „ВВ“ исплати износ од 1.000 евра, са законском затезном каматом од 19.06.2014. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, одбијен, као неоснован, противтужбени захтев да се обавезе тужилац да туженој на име више примљеног износа по основу смањења обавезе тужене за 5/6 од уговорене суме по основу Уговора о сарадњи закљученог 26.09.2013. године између парничних странака врати износ од 533,34 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме пословне банке отупљују ефективну страну валуту у месту испуњења на дан исплате и обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 146.045,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, побијајући је у ставовима другом и трећем изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 214а. став 4. Закона о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС“ број 104/09, 99/11, 119/12, 29/16 – УС и 66/19) прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима због повреде ауторског и сродних права када се не односе на имовинско-правни захтев.

У конкретном случају, у спору због повреде ауторског права, правноснажном пресудом је одлучено о имовинско-правном захтеву парничних странака, па ревизија тужене није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**